

derogační klausuli, která taxative jmenuje ustanovení, jež tutéž materii dříve upravovala a která dnem platnosti nového exekučního řádu se ruší.

Hlavní význam sjednocených předpisů záleží v úpravě soudní dražby. První licitace u movitostí i nemovitostí je neplatná, když nikdo nepodal aspoň ceny vyvolávací, která se rovná sumě odhadní. Druhá licitace se provádí na návrh věřitele a vyvolávací suma zní na $\frac{2}{3}$ odhadní ceny. Tato úprava byla zřejmě vyvolána neutěšeným finančním stavem drobných zemědělských vrstev, o něž byla vláda nucena před nedávnem se postarati zřízením tak zv. »urzedów rozjemczych« pro záchranu maloroľnických usedlostí.

Novotou pro oblast práva dříve rakouského je zavedení tak zv. komorníků, jimž je svěřen veškerý výkon soudní exekuce. Pravomoc jejich je daekosáhlá a v mnohém směru na soudu úplně nezávislá; mají právo i povinnost rozhodovati, zda titul věřitele je způsobilý ku provedení exekuce, zda exekuce je přípustná s ohledem na předmět, k němuž se táhne, nebo s ohledem na osobu dlužníka atd. Poněvadž dosavadní obsazování míst komornických se praktikovalo tím způsobem, že se na ně povolávali starší kancelářští úředníci ozvaly se při projednávání osnovy exekučního řádu kritické hlasy, zda takto vybrané osoby budou dostatečně kvalifikovány k řádnému výkonu této důležité funkce. Nynější materiál úřednický by jistě neuspokojil, protože kancelářskou službu u soudu konají často lidé bez náležitého vzdělání průpravného, kteří s předpisy právními se teprve seznamují během své praxe. Proto se navrhuje, aby byl zřízen jeden nebo několik odborných ústavů, v nichž by se připravovali kandidáti na úřad komornický. Navrhovalo se také, aby na tato místa byli bráni studovaní právníci.

Vypracování služebního statutu komorníků bylo uloženo min. spravedlnosti a na něm tedy bude záležet, jakým způsobem vyřeší výběr osob, jejich odpovědnost a kvalifikaci. Neboť jen řádnou úpravou těchto otázek bude dána záruka, že předpisy o výkonu exekuce, tak aktuální v nynější době, se nezvrhnou v šikánu. Vladimír Komender.

Z právnických fakult, Bratislava. Dňa 16. XII. 1932 v auditoriu maximu prednášal Dr. Stanko Lapajne, dekan ľubľanskej právnickej fakulty, ako prvý prednášateľ predsjazdový, na téma: Vývoj a terajšia úprava občianskeho práva v Juhoslávii. (Viď prísl. referát.) V zimnom semestri 1932/33 zapísané bolo celkom na právo 1218 posl., z toho žien 80. Cudzincov 19. —sk—

Slovenská komisia pre obor práva súkromného v dňoch 12—15 decembra mala svoje porady o j e d n o t n o m o b c h o d n o m z á k o n e č s l. Za predsedníctva senát. prezidenta NS. dra Adolfa Záturckého prejedнала časť dotazníka, ktorý rozposlalo min. spravedlnosti, vzťahujúcu sa na horespomenutý zákon a odpovedala na otázky týkajúce sa verejnej obchodnej spoločnosti a to: zriadenie spol., vzájomný a právny pomer spoločníkov a ich právny pomer k tretím osobám. Komisia v povianočnom zasedaní má prejednať otázky: zrušenie a likvidácia ver. obchodnej spoločnosti ako i otázky: O komanditnej spoločnosti a spol. s r. o. Komisia na dotaz a žiadosť gen. sekr. I. S. P. Š. S. prisľúbila v ďalších svojich poradách prizeraf k ustanoveniam obch. z. štátov slovenských po obstaraní prísl. textov osnov. V komisii zasedali: univ. prof. dr. Rouček, dr. Kizlink, min. radcovia Schrotz a Kármán; radc. najv. súdu dr. Sporzon a dr. Čabrada; sudcovia Vrchného súdu dr. Kadlec, dr. Balcar; advokáti dr. Bařinka, dr. Szegö, dr. Trslín, za Sväz priemyselníkov dr. Chorvát, za obch. komoru dr. Okályiová, za bratislavskú burzu dr. Singer. Matej Josko.

Otázka autonomie a federalizmu je tématom, ktorým po rýdze vedeckej stránke zaoberá sa bratislavský seminár medzinárodného práva pod vedením prof. Dr. B. Tomsu. Doposiaľ bolo objasnené hľadisko so strany federalistickej, k replikám dôjde neskôr. čb.

Složenie Právnickej Jednoty — odbočka v Košiciach. Na ustavujúcej schôdzi v Košiciach 27. novembra 1932 za prítomnosti 189 členov zvolený bol nasledovný výbor. Starosta Jozef Gregor, prezident Vrchného

ného súdu v Košiciach, I. námestok Dr. Lev Jech, viceprezident zemského úradu v Užhorode, II. námestok Dr. Hugo Tänzer, advokát v Košiciach, III. nám. Dr. Ivan Štefánik, vládny radca a policajný riaditeľ v Košiciach, I. jednatel Adolf Vavroušek, okresný sudca v Košiciach, II. jednatel Dr. R. Hnilica, advokát v Košiciach. Čl. príspevok ročne zo KČ. Prihlásených je 466 členov, z ktorého počtu je 444 členov novoprihlásených. Z toho pripadá na stav: sudcov a štátnych zástupcov 163, na dôstojníkov just. služby 4, na práv. úradníkov riadit. št. železníc 22, na fin. riaditeľstvo 13, na košické riaditeľstvo pošt a tel. 19, verejných notárov 9, na stav advokátov 225 a zbytok na iné odbory. Prednáška I. prez. N. S. tam povedaná vyjde tlačou v niektorom z prvých čísiel »Právneho obzoru«.

J o s k o.

»Kriticke poznámky k novej osnove občianskeho súdneho poriadku«. (Článok Dra Ivana Ottlyka, advokáta v Bratislave v »Českej advokácii« čis. 8.—10. ročník 1932.) V poslednej dobe sa právnická verejnosť česká i slovenská s veľkou obľubou zaoberá novou osnovou obč. súd. poriadku, najmä však otázka novôt v odvolacom pokračovaní je tým kameňom úrazu, ktorý na pr. i na poslednom právnickom sjazde v Bratislave zapríčinil nemilé scény a rozpory. Horejší článok uverejnený v »Českej advokácii« si zasluhuje už i preto pozornosti, lebo pisateľ objektívne a bez jednostranného horlenia za systém rakúsky alebo uhorský na základe praktických zkuseností kritizuje osnovu. Naprv sa zaoberá kontumačným rozsudkom, ktorý dľa osnovy má mať miesta aj proti zameškávšiemu sa žalobcovi. Poukazuje na nedôslednosť tohoto ustanovenia a vysvetľuje význam §u 430 o. s. p. slov.: »Vynesie-li sa však proti nedostavivšiemu sa žalobníkovi v každom prípade kontumačný rozsudok, znamená to meritorné rozhodnutie, na čom žalovaný zpravidla nemá záujem a žalobník bude nútený podať odpor v žalobe pokračovať, i vtedy, keď by on bol chcel žalobu učiniť tým, že sa nedostavil, bezpredmetnou«. — Potom poukazuje autor na rozpor medzi §-om 407 osnovy a §-om 398 osnovy. Taxatívny výpočet §-u 407 znemožňuje súdu odoprieť vynesenie kontumačného rozsudku, keď skutkový prednes žaloby dľa platného práva vôbec nemôže byť podkladom uplatňovaného práva. — Ďalej vytýka autor §-u 235 osnovy, že kladie do rúk subjektívnej úvahy jednotlivého sudcu, či má byť v tom ktorom prípade zmena žaloby po vstúpení do sporu pripustená i proti ohradeniu sa žalovaného. Vznikla by tým neistota, lebo žalobca by si nebol na čistom vopred, či môže uplatňovať zmenu žaloby a preto autor odporúča paralelné ustanovenie ako je v §-u 188 uh. p. s. p. — Vo stati o odvolaní sa proti dôvodom rozsudku poukazuje autor správne na to, že osnovatelia nového obč. súd. por. nepoznali úplne slovenské právo, alebo aspoň sa nevhýbili do jeho jemných nuancií. — Pripojenie sa k odvolaniu a dovolaniu je osnovou zavrhnuté z toho dôvodu, že je vraj nemiestne, aby sa opravnými prostriedkami bojovalo navzájom, bez skutočného materiálneho právneho záujmu. Kto sa cíti byť ukrivdený rozsudkom, ten má vraj podať opravný prostriedok bez ohľadu na odvolanie protistrany. Autor správne poukazuje na to, že toto je názor teoretika, ktorý nevie, čo je život a čo je žijúce právo. Na praktických príkladoch poukazuje autor na to, že často pre jednu stránku stáva sa odvolanie potrebným až podaným odvolaním protistrany. A najhlavnejší dôvod je ten, že sa týmto ustanovením zbaví súd veľkej časti svojej agendy, keďže nebudú podávané odvolania len z opatrnosti i v takých prípadoch, kedy snád obe strany majú dobrú vôľu — i pri čiastočnou oželení svojich neprisúdených nárokov — uspokojiť sa s rozsudkom z dôvodov ekonomických.

Avšak najdôležitejší je odsek týkajúci sa novôt v odvolacom pokračovaní. Je adresovaný najmä právnikom zo zemí historických a oboznamuje ich historiou a logickou štruktúrou systému slov. o. s. p. Pádne vyvracia dôvod dôvodovej zprávy, že vraj slovenský o. s. p. je pre advokátov príliš pohodlný a to tým, že pre advokáta je vždy lepšie, keď je procesný poriadok komplikovaný, rigorózný, ťažkopádny, lebo tým viac nelaik odkázaný na pomoc advokátovu. To teda nasved-